

kunne gaa den Vej at bestemme, at der, hvis han vælger at faa det administrative afgjort, skal foreligge en enstemmig Indstilling, thi det vilde jo blot føre til, at naar Rægen havde stoffet sig Kundskab om, at der ikke var fuld Enighed i Sundhedsraadet — hvad han maatte let kunde faa at vide — vilde han naturligvis altid vælge at faa Sagen administrativt afgjort, fordi han da vilde være sikret mod at blive fjernet. Der kan saaledes ikke være nogen Tvivl om, at Konsekvensen af den Forandring, vi have foreslaaet med Hensyn til Hovedpunktet, ogsaa maa føre til denne Forandring med Hensyn til, hvorvidt Sundhedsraadets Indstilling skal være enstemmig for at kunne komme i Betragtning.

Til § 11 have vi knyttet Forslag om en Ændring, der gaar ud paa efter Ordet „Centraladministrationens“ at indstyre „derunder indbesattet Land- og Sø-Militæretatens“. Det er i Virkeligheden en Redaktionsændring kun for at tydeliggøre Forholdet; thi selv om dette ikke blev sat ind, kunde der vel ikke være Tvivl om, at under Centraladministrationens forskellige Afdelinger falder ogsaa Land- og Sømilitæretaten.

Endelig have vi under Nr. 7 stillet et Forslag til en forandret Affattelse af § 17. Det indeholder en Realitetsforandring, men den er ikke af meget indgribende Betydning. Medens Lovforslaget kun udtaler, at der i Reglen med Hensyn til de i Paragraffen omhandlede Sager skal gives de stedlige overordnede Embedslæger Beslythed til at erklære sig, saa paabjædes dette i Ændringsforslaget. Der skelnes saa tillige mellem de Sager, der vedrøre særlige stedlige Forhold, — i hvilke det paabjædes at indhente skriftlig eller mundtlig Erklæring fra de stedlige overordnede Embedslæger — og de Sager af mere almindelig Betydning, i hvilke der ogsaa skal indhentes Erklæring fra de forskellige overordnede Embedslæger. Vi ere nemlig gaaede ud fra, at det ikke kunde skade, at det paalægges Sundhedsraadet med Hensyn til enhver saadan Sag, det faar til Afgørelse eller til Forelæggelse for Justitsministeriet, at benytte det Middel til at faa Sagen oplyst saa fuldstændig som muligt, som ligger i at indhente Erklæring fra de overordnede Embedslæger i Provinserne.

Hertil skal jeg saa indskrænke mig og anbefale samtlige Ændringsforslag til Bedtagelse.

Casperen: Det er blot nogle faa Bemærkninger med Hensyn til Ændringsforslaget Nummer 1 om Ønsteligheden af, at

en af Medicinalraadene har været Provinslæge, som jeg skal tillade mig at fremkomme med. Denne Ændring siger juridisk set jo ikke meget. Det er jo ikke altid, man faar sine Ønster opfyldte i denne Verden, og i den politiske Verden kan man i Reglen endnu mere styde en hvid Pind efter deres Opfyldelse. Naar Udvalgets Mindretal ikke er gaaet videre end denne Ændring, saa er det, fordi vi alligevel betragte det som et Fremstridt, naar Tinget her udtaler Ønsteligheden af, at en af Medicinalraaderne skal have praktiseret i Provinserne. Som Lovsprog har det formentlig ingen Betydning; men allerede det at Tinget her udtaler det ønstelige heri, forekommer os at være et Skridt hen imod Ønstets Realisation; og vi tro heller ikke, at det vil være saa vanskeligt at faa dette Ønste realiseret. Thi hvad er det, som forlanges af en saadan Medicinalraad. Er det det, at han skal være en meget lærd Mand, eller at han skal være en stor, fremragende Læge, som det synes, at den ærede Ordfører antydede. Det forekommer mig, at det er det ikke, og behøver det slet ikke at være. En dygtig, anset Læge, der er godt kendt med provinssielle Forhold, en Mand, der har Interesse uden for sit Fag for forskellige provinssielle Forhold, en Mand, som har eller vil kunne faa et godt Greb paa at have med administrative Sager at bestille, forekommer mig at være alt, hvad der kan forlanges, og jeg tror ogsaa, at naar dette Embede bliver opslaaet vakant, vil der melde sig ikke faa Ansøgere fra Provinserne, Ansøgere, som vi udmærket godt kunne være tjente med at faa i denne Stilling. Det behøver jo ikke at være nogen ganske ung Mand; det kan være en Mand, der har praktiseret nogle Aar i Provinserne, og som nu er led af den anstrængende Landpraksis, og som er situeret saaledes i pefuniær Henseende, at han kan flytte her til Byen og overtage dette Hverv. Og selv om det ikke er Tilfældet, selv om det pefuniære kunde afholde ham fra det, kunde han mulig her i Byen erhverve sig en ny Praksis. For Resten er da 3,000 Kr. heller ikke nogen Plattsilling, saa han behøver jo ikke megen Praksis ved Siden af for at kunne leve her. Jeg tror ikke, det bliver vanskeligt at faa en saadan Mand. Dermed vil jeg naturligvis ikke have sagt, at det skal være en ældre, aflægs Læge; men det behøver ikke at være en særlig fremragende Læge som Læge betragtet. De tilforordnede ere der jo som Specialister, og det er derfra, Rægen kan hente det Kendskab, han ellers mangler. Jeg vilde derfor ønske, at Ændringsforslaget paa dets senere Gang i Rigs-